

holdene i Reglen faa lidet undergaae Forandringer, at en saadan Revision inden 5 Aar, hvis den ikke er for hyppig, i alt Fald ikke er for seer. I det aller sidste Dieblik indfattes der imidlertid den Bestemmelse i denne Lov, at den skulde revideres om 2 Aar, det vil sige i indværende Aar, hvilket har gjort det til en Nødvendighed for mig at forelægge nærværende Lovudkast, og Grunden til, at denne Bestemmelse toges, var den, at der dengang forelaa et Lovforslag om Kommunalforholdene, hvori der ogsaa var reist forskjellige Spørgsmaal vedrørende Amtsforvalternes Forhold til Amtsrepartitionsskatten og Amtsfattigkassen, som muligt kunde blive ordnede paa en saadan Maade, at Amtsforvalternes Forretninger derved kunde blive formindskede, hvorved altsaa en mindre Kontorholdsgodtgjærelse kunde finde en tilstrækkelig Motivering. Det var den eneste Grund, hvorfor man indfattede den Bestemmelse i Loven, at der iaar skulde foretages en Revision af den. Loven om Kommunalforholdene er imidlertid endnu ikke udkommen; der er Tvivl om, hvorvidt den vil blive endelig vedtaget i indværende Sæssion, og det er endnu tvivlsommere, om den vil medføre nogen særegen Lettelse i Amtsforvalternes Forretninger, thi Forslaget til den gaar ud paa, at de i fuld Maade skulde bibeholdes som Kasserere, saa at det ikke er Andet end den egentlige Regnskabsføring, der skal gaae over i andre Hænder, hvilket ganske vist kan være en Lettelse i Arbejdet i den Tid, Regnskabet aflægges, men derimod ikke med Hensyn til Forretningerne hele Aaret igjennem, idet de jo skulde modtage alle Indbetalinger, besørge alle Udbetalinger og føre dem tilbogs, om ogsaa under en noget forandret Form. Men hvad enten man nu vil antage, at Kommunalloven vil medføre en Lettelse for Amtsforvalterne eller ikke, eller at den kan ventes at ville udkomme i denne eller i næste Sæssion, saa er det vist, at den Forudsætning, hvorfra man gik ud, da Loven om disse Kontorholdsgodtgjærelser vedtoges, ikke er indtraadt, og det synes derfor at være det Naturlige, at Virkningen bortfalder med Forudsætningen. Dertil kommer, at hvad der end i Kommunalloven bliver besluttet med Hensyn til Amtsforvalternes Forretninger, vil Virkningen deraf

først indtræde en rum Tid efter; thi for det løbende Regnskabsaar maa dog den hele Forretning føres paa samme Maade som hidtil. Jeg skal derfor fraraade, at man gaar ind paa Endringsforslaget under Nr. 2 til § 2, hvorved dette Spørgsmaal atter vilde komme til at foreligge om et Aar; for saa paany at undersøges om to Aar. Er der ærede Medlemmer, som mene at være istand til at fremkomme med Forslag eller selv kun med foreløbige Ideer til en heel Omordning af Oppebørselsvæsenet — thi ved Hensynet til en saadan blev dette Forslag motiveret under en tidligere Forhandling — saa skal jeg paa ingen Maade nægte min Medvirking til at gaar ind paa dette Spørgsmaal, men det ligger ikke for mig, det er ikke et Spørgsmaal, om hvilket jeg har en særdig dannet Mening. Naar Spørgsmaalet reises af dem, som ere istand til at reise det, skal jeg, som sagt, gaar ind paa det, men det maa ikke fremkomme som et Apropos i Anledning af en Lov om Kontorholdsgodtgjærelse. Man maa benytte Rigsdagens Initiativ til derigjennem at foreslaae en Ordning af det hele Oppebørselsforhold, denne kan da influere paa Kontorholdsgodtgjærelserne, og Bestemmelsen om dem vil kunne danne en Paragraf i den forventede Lov; men man skal ikke i en Lov om Kontorholdsgodtgjærelse, som slutter sig til den nu bestaaende Ordning, indskyde Fremtidsideer med Hensyn til det hele Oppebørselsvæsens Simplicering. Jeg troer derhos, at det foreliggende Lovudkast hører til den Slags Sager, der ere lidet lystelige for Thinget, og da vi have bekræftet os dermed for to Aar siden, da Sagen nu iaar er for og igjen vil komme for om tre Aar, og da de Forudsætninger, som laa til Grund for den Bestemmelse, vi for to Aar siden toge om, at denne Lov skulde revideres allerede iaar, ikke ere indtrufne og heller ikke kunne have Virkning i de tilbagestaaende tre Aar, saa skal jeg, idet jeg iøvrigt henstiller Spørgsmaalet til det høie Things Afgjørelse, meget fraraade at lade den heromhandlede Sag saa at sige være et aabent Saar, en stadig Diskussionsgjenstand. — Hvad det under Nr. 1 stillede Endringsforslag angaar, da har den ærede Forslagsstiller fuldkommen rigtig betegnet det Forhold, hvortil det sigter. Min Mening